

Her Sonun Başı Vardır

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Ekim 2013

Bu şiire başlarken, ortasından başladım

Hani şiirin başı, bir türlü bulamadım
Soru verdim kaleme, kalem düştü eleme
Dedi dellenne şair, düşersin ikileme
Sonra bir el uzattı, olanları anlattı
" Yüreğinin sesini bana yazmak görevse
Her başlangıç bir sonuç, her başın sonu vardır
Nereden başlarsan başla, seni söyleten vardır"

Böyle diyorsa kalem, vardır elbet bildiği
Açık tuttum yüreği, sırta kadem basmadım
İşte başladı şiir, kalemin güzelliği
Kan ağlasa da içim, suratımı asmadım

* * * * *

Bakma be güzelim, bakma gözümde yaş olmadığına
Hep gözler ağlamaz ya, bazen yürekte ağlar
Bana ağlamak yasak
Neyleyim göz yaşını
Kendini zamana kaptırıp, akıp giderken ayrılık
İncinmiş yüreğim, devrilmiş bir çınar gibi, fırtına bekler oldu
Nereye esecek fırtına?
Nereye götüreceksin bu koca çınarı?
Ah be gülüm! Kim susturabilir yüreğimi
Gün doğdukça, dalgalar denize vurdukça
Kim unutturabilir sensizliğimi...

Allah aşkına, ne sen, ne de eller
Kimse ilişmesin yüreğime
Bırak, bıraksınlar; yavaşça süzülün duygular
Bu günlerde hep of çekmek istiyorum
Kulağa hoş gelmeseydi de, of ulan of diyorum
Of ulan of, dünya ne tuhaf
Böyle, böyle süzülecek yüreğim
Ve giderken rahmete, huzura ereceğim

Allah'ın huzuruna
Tertemiz gideceğim...

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN